

ansatte og ansættelsesvilkårene følge med efter visse betingelser, som står i loven. Men når kommunens kontrakt med den private virksomhed udløber, typisk efter 2-4 år, og opgaven så går i udbud for anden gang, gælder lov om virksomhedsoverdragelse ikke, og så varsler den private virksomhed opsigelse af sine medarbejdere for at undgå at hænge på lønudgiften, såfremt virksomheden taber udbuddet med kommunen. Opsigelserne bliver trukket tilbage, hvis virksomheden bevarer opgaven.

Medarbejderne er selvfølgelig oprørte over de usikre ansættelsesforhold, og derfor har ikke mindst 3F kørt en kampagne for at få reglerne strammet op, så virksomhedsoverdragelsesloven gælder, lige meget hvor mange gange en opgave bliver genudbudt.

Uanset hvor megen sympati jeg har for rengøringsassistenten, skraldemanden eller gartneren, som bliver sikkerhedsopsagt, bliver vi nødt til at stemme imod beslutningsforslaget. Det gør vi, først og fremmest fordi vores arbejdsmarkedssystem jo bygger på, at man let skal kunne komme af med folk, når der er arbejdsmangel. Sådan er det på byggearbejdspladserne, sådan er det på slagterierne og i fiskeindustrien, og sådan må det også være for de mennesker, som arbejder i private virksomheder på offentlige kontrakter.

Jeg kan godt forstå, at det må være endda meget træls at blive sagt op en gang hvert andet år sådan rent rutinemæssigt, men det er vilkårene, hvis vi skal sikre os, at de offentlige opgaver bliver løst bedst og billigst, og hvis vi skal nyde godt af virkningen af et fleksibelt arbejdsmarked. Jeg skal lige erindre alle om, at den jo er, at vi har en usædvanlig høj beskæftigelse og en stærk økonomisk vækst.

Helt grundlæggende kan man spørge: Hvorfor skal privatansatte rengøringsassistenter, som gør rent på en offentlig kontrakt, nyde en større jobtryghed end en privatansat rengøringsassistent, der arbejder på en privat kontrakt? Sagen er jo, at begge parter kan risikere at blive sagt op, hvis der er arbejdsmangel, og jeg kan simpelt hen ikke forstå, hvorfor den person, som arbejder på den offentlige kontrakt, skal nyde en større beskyttelse.

Sagen er jo også, at vi på det danske arbejdsmarked har flere end 400.000 mennesker, der i løbet af et år er på arbejdsløshedsdagpenge én gang i løbet af året, og 17.000 har haft flere end syv perioder med ledighed i løbet af et år. Så mit

spørgsmål er simpelt hen: Hvorfor skal vi beskytte nogle bedre end andre?

Forslagsstillerne kommer vel heller ikke uden om, at løn er en væsentlig omkostning for en virksomhed og derfor også må være et konkurrenceparameter i en udbudskonkurrence. Hvis antallet af medarbejdere låses fast i forbindelse med et udbud, reducerer det jo virksomhedernes muligheder for at konkurrere på effektivitet, f.eks. hvis de vil anvende ny teknologi eller en bedre organisering. Vi kan vel alle blive enige om, at vi ønsker, at de offentlige opgaver skal løses billigst muligt og bedst muligt.

Endelig: Hvorfor skulle det være bedre at blive opsagt, når en ny virksomhed har overtaget opgaven, end før det skete? For der er jo ikke noget til hinder for, at den nye arbejdsgiver kan opsiges den ansatte, han eller hun har arvet, så snart opgaven bliver overdraget. Jeg tror i virkeligheden, usikkerheden bare vil vare ved i længere tid, end den gør i dag. Meget af den usikkerhed og utilfredshed, som de udliciterede medarbejdere oplever, kunne faktisk imødegås med ordentlig information og en god personalepolitik, så de opsagte medarbejdere blev hjulpet videre i nye stillinger.

Kl. 16.40

De fleste kommuner har jo kontrakter med private virksomheder, der løber over flere år ad gangen, alene fordi det er dyrt og besværligt at udføre en udbudsrunde. Derfor burde det heller ikke være en årligt tilbagevendende situation for ansatte i private virksomheder med offentlige kontrakter.

Jeg synes, det er godt, at løn og vilkår skal følge med, første gang der virksomhedsoverdrages, men når den offentlige opgave overdrages fra en privat virksomhed til en anden, svarer det vel til, at en bygherre skifter en underleverandør ud med en anden underleverandør, og så skal der vel ikke være forskel på, om man er ansat på en offentlig kontrakt eller ej.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Nu bliver jeg sjældent skuffet i politik, men et eller andet sted er der noget, som jeg forestiller mig at fru Elisabeth Geday ikke helt har gennemtænkt. Jeg har haft opfattelsen af, at Det Radikale Venstre var et socialliberalt parti, men den her ordførertale var en liberalistisk ordførertale, og det undrer mig meget.

Det beslutningsforslag, som vi tager stilling til her, har intet at gøre med at indskrænke ar-